

Σύνδρομο Αιφνιδίου Βρεφικού Θανάτου και Θηλασμός

Για πολλά χρόνια οι ερευνητές του Συνδρόμου Αιφνιδίου Βρεφικού Θανάτου (Sudden Infant Death Syndrome-SIDS) επέμεναν ότι δεν υπήρχε διαφορά στα περιστατικά Αιφνιδίου Θανάτου μεταξύ των βρεφών που θηλάζουν κι εκείνων που τρέφονται με «ξένο» γάλα. Νεότερες μελέτες απέδειξαν ότι τα βρέφη που δεν θήλασαν ποτέ μπορεί να διατρέχουν διπλάσιο ή τριπλάσιο κίνδυνο θανάτου από αυτό το Σύνδρομο.

Η προστατευτική ιδιότητα του θηλασμού επιβεβαιώθηκε από έρευνες στη Ν. Ζηλανδία (Mitchell 1991), στην Αγγλία (Fleming 1994) και στις Ηνωμένες Πολιτείες (Hoffman 1988). Υπάρχουν πολλές πιθανές εξηγήσεις για τον μειωμένο κίνδυνο στα βρέφη που θηλάζουν. Ο θηλασμός προστατεύει τα βρέφη από αναπνευστικές και γαστροοισοφαγικές λοιμώξεις, τα οποία έχουν αποδειχτεί ότι συμβάλλουν στον κίνδυνο Αιφνιδίου Θανάτου. Το ανθρώπινο γάλα αυξάνει την ανάπτυξη του κεντρικού νευρικού συστήματος, παρέχοντας ζωτικής σημασίας θρεπτικά συστατικά για τη διαδικασία της μυελινοποίησης, της ανάπτυξης ενός μονωτικού περιβλήματος γύρω από τα νεύρα. Ένας καλύτερα ανεπτυγμένος εγκέφαλος οδηγεί σε μωρά με καλύτερο έλεγχο της αναπνοής κατά τη διάρκεια του ύπνου. Τα μωρά που θηλάζουν κοιμούνται λιγότερο βαθιά από εκείνα που δεν θηλάζουν και συχνά κοιμούνται μαζί ή κοντά με τη μητέρα τους. Έτσι, πιο εύκολα εκείνη κινητοποιείται όταν παρουσιάζεται επεισόδιο άπνοιας. Ενώ το Σύνδρομο Αιφνιδίου Θανάτου παρουσιάζεται και σε μωρά που θηλάζουν, οπωσδήποτε ο θηλασμός είναι ένας καλός τρόπος να μειωθεί αυτός ο κίνδυνος.

Απόσπασμα από το άρθρο:

*Nighttime Parenting and Sudden Infant Death Syndrome,
του William Sears, παιδίατρου*

*από το περιοδικό του Διεθνούς Συνδέσμου Θηλασμού New Beginnings
Vol. 16, No 3, Μάιος- Ιούνιος 1999, σελ. 68-70*

Μετάφραση: Στέλλα Σκαλιδάκη